

ТАҚРИЗИ

мушовири илмӣ ба диссертатсияи Шарипов Шариф Раҳмонович таҳти унвони “Нақши Зухурии Туршезӣ дар такомули ғазали форсии тоҷикии асрҳои XVII-XIX дар шибҳи қораи Ҳинд (Масъалаи таҳаввули навъи шеърӣ)” барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик

Мубрамии мавзуи таҳқиқ. Нуруддин Муҳаммад Зухурии Туршезӣ (1538-1616) яке аз шоирони форсизабони садаи XVI-XVII аст, ки аксари рӯзгори худро дар Ҳиндустан гузаронида, то ба имрӯз доир ба ҷанбаҳои муҳтавоӣ-поэтикии ғазалиёти ў таҳқиқоти ҷудогона сурат нағирифтааст, бо он ки хидмати шоир дар равнақи ғазали форсии тоҷикии садаҳои XVII-XIX на камтар аз Урфии Шерозӣ, Навъии Ҳабушонӣ, Назирии Нишопурӣ, Малики Қумӣ, Толиби Омулӣ, Калими Кошонӣ, Соиби Табрезӣ, Ғании Қашмирӣ ва дигарон аст.

Зухурии Туршезӣ бештари фаъолияти адабии худро дар дарбори Одилшоҳиён ва Низомшоҳиён дар Ҳиндустан гузаронида, «маликушшуаро»-и дарбори Иброҳим Одилшоҳи сонӣ будааст.

То ба имрӯз дар Тоҷикистон дар масъалаи ҷанбаҳои муҳтавоӣ-поэтикии ғазалиёти Зухурии Туршезӣ ягон мақолаи таҳқиқӣ (ба истиснои мақолоти муаллифи ҳамин диссертатсия) навишта нашудааст.

Дар Эрон Забехуллоҳи Сафо, Абдулхусайнӣ Зарринкӯб, Шафеии Қадқанӣ, Асфари Бобосолор, Эҳтироми Ризоӣ, Алинақии Мунзавӣ, Аҳмади Мунзавӣ, Тавфиқи Субҳонӣ, Ҷалили Таҷлӣ, Саиди Парниёни Дарёборӣ ва дигарон дар бораи аҳволу осори Зухурии Туршезӣ мақолоти арзишманд навиштаанд ва ё зимни мавзуоти гуногун назари интиқодӣ доштаанд. Аммо муҳаққиқони мазкур низ масъалаи поэтикаи ғазалиёти шоирро мавриди баррасии илмӣ қарор надодаанд.

Шукуфа Доробӣ - муҳаққиқи эронӣ, таҳти унвони «Таҳлили вижагиҳои сабки ғазалиёти Зухурии Туршезӣ» мақолае ба табъ расонидааст, ки муаллифи

диссертатсия Шарипов Ш.Р. бо ў дар чанд масъала баҳс карда, дурустии назари худро илман исбот кардааст.

Арзияи Беҳободӣ ва Иброҳими Истоҷияи Алӣ бо номи «Муқаддима, тасҳех ва таълиқоти қасоид ва тарҷеоти девони Зуҳурии Туршезӣ», Маҳмудулҳаққи Ансорӣ, Муҳаммади Минучехри Ҳасан таҳти унвони «Аҳвол, осор ва сабки шеъру насри Зуҳурии Туршезӣ», Зориҷи Сиддиқия Вакилӣ, Маҳмуди Содикзода дар мавзуи «Шарҳу такмили никоти балоғӣ дар девони Зуҳурии Туршезӣ» поённома навиштаанд.

Зайнаби Боғбонӣ ва Муҳаммадамири Машҳадӣ – муҳаққикони эронӣ, дар мавзуи «Симои паёмбарон дар девони Зуҳурии Туршезӣ» поённома навиштаанд, ки дар он масъалаи нақши талмеҳи пагомбарон дар ғазалиёти шоир мавриди баррасӣ қарор дода шудааст.

Чалили Таҷлил ва Саида Парниёни Дарёборӣ дар мавзуи «Нақши Низомшоҳиён ва Одилшоҳиён дар ҳалқи осори таълимии Зуҳурии Туршезӣ» мақолае навишта, аз шуҳрат, басту банди ашъор, аҳволу осор ва нақши Низомшоҳиён ва Одилшоҳиён дар ташаккулу такомули мероси адабии Зуҳурии Туршезӣ андешаҳои ҷолиб иброз доштаанд.

Ҳусайнӣ Муҳаммадӣ дар мақолаи “Баррасии нақши Зуҳурии Туршезӣ дар густариши фарҳангӣ забони форсӣ дар Ҷакан” гуфтааст, ки шоир “бо ҳалқи осори адабии арзанд” тавонистааст, ки ба фарҳангӣ забони форсӣ дар ин мавзеъ такомул бахшад.

Чӣ тавре ки зикр шуд, дар Эрон низ роҷеъ ба поэтикаи ғазалиёти Зуҳурии Туршезӣ асари ҷудогонай таҳқиқӣ рӯйи кор наомадааст. Ин нуктаро Шукуфа Доробӣ чунин таъйид мекунад: «Тибқи баррасиҳои баамаломада нигоранд ба ҳеч таҳқиқе дар бораи Зуҳурии Туршезӣ барҳӯрд накардааст». Ҳатто, Шукуфа Доробӣ шоирро ба сифати «гумном» ёд кардааст. Аз ин ҷо, таҳқиқи ҷанбаҳои муҳтавоӣ-поэтии ғазалиёти Зуҳурии Туршезӣ дар шинохти шоир ва саҳми ў дар такомули газал бисёр муҳим буда, аз ҷониби Шарипов Ш.Р. таҳқиқи ин мавзуз бори нахуст рӯйи кор омадааст.

Дар муарифии Зуҳурии Туршезӣ дар Эрон хидмати олими эронӣ - Асғари Бобосолор, нисбат ба дигарон шоистатар аст. Дар Тоҷикистон

аввалин муаррифии ичмолии Зухурии Туршезӣ аз X.C. Айнӣ оғоз шуда, баъдан, муҳаққиқон А.М. Мирзоев, М.И. Занд, У.Каримов, Ф.Зеҳнӣ ва дигарон дар феҳрист, мақола ва монографияҳо аз Зухурии Туршезӣ ёд кардаанд.

Ш.З. Суфиев дар китоби «Саки-наме в системе персидско-таджикской литературы XVI-XVII веков» («Соқинома ва таҳаввули он дар адабиёти форсизабони Ҳинд дар асрҳои XVI-XVIII») “Соқинома”-и Зухурии Туршезиро мавриди баррасии амики илмӣ қарор додааст.

Мақолаи дигари Ш.З. Суфиев дар мавзуи “Махсусиятҳои жанрии “Соқинома”-и Зухурии Туршезӣ” (Жанровые особенности «Саки-наме» Зухури Туршези) ба баҳсу барраси ичмолии таърихи соқиномасароӣ дар адабиёти форсии тоҷик баҳшида шудааст. Ҳамчунин, соли 2021 “Соқинома”-и Зухурии Туршезӣ дар асари Б.А. Раҳматов бо номи «Зухурии Туршезӣ ва анъанаҳои соқиномасароӣ дар адабиёти форсӣ-тоҷикӣ (асрҳои XVII-XVIII)» низ мавриди баррасӣ қарор дода шуд.

Аммо саҳми Шарипов Ш.Р. дар муаррифии ғазалиёти ин шоири воқеан нуктасанҷу маънитироз дар Тоҷикистон қалон аст, ки аз ҷониби ин муҳаққиқ то ба имрӯз дар тайи панҷ соли охир 32 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 22 мақола дар нашрияҳои илмии тақризшавандай КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба нашр расидаанд.

Муаллифи диссертатсия аз уҳдаи ҳалли вазифаҳои пешбиникардааш дар таҳқиқи мазкур ба хубӣ баромадааст. Дараҷаи таҳқиқ бисёр муфассал буда, аҳамияти амалӣ ва назариявии кори диссертатсионӣ низ хуб баён шудааст. Шарипов Ш.Р. масъалаҳои бамиёнгузоштаро бо далелҳои илмӣ исбот карда, истинодҳоро бамаврид нишон додааст.

Дар диссертатсияи Шарипов Ш.Р. масъалаҳои муҳим: мавзуъ, муҳтаво, соҳтор, вазн, мусиқӣ, сабк, воситаҳои баён ва тасвир таҳқиқ шудаанд, ки ин масъалаҳо барои равshan намудани мақоми шоир дар такомули ғазал ва мавқеи ғазалиёти шоир дар густараи адаби форсии тоҷикӣ аҳаммияти муҳим доранд.

Бори аввал дар адабиётшиносии точик аз чониби муаллифи диссертатсия масъалаҳои вожагон ва таркиботи ҳос, нақши ҳунарсозаҳо: ҳисомезӣ, ҳанҷоршиканӣ ва тасвирҳои парадоксӣ, корбурди румузи ранг ва вобастаҳои ададӣ, чигунагии корбурди воситаҳои баёни бадеӣ ва воситаҳои тасвири бадеӣ дар ғазалиёти Зуҳурии Туршезӣ мавриди пажуҳиш қарор дода шудаанд. Шарипов Ш.Р., ҳамчунин, дар диссертатсия мактаби пайравони Зуҳурии Туршезиро дар масоили маънисозӣ ва тасвирофаринӣ муайян намудааст.

Аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқик. Андешаҳои илмии муаллифи диссертатсия метавонанд дар навиштани таърихи таҳаввул ва такомули ғазал дар садаҳои XVII-XIX дар шибҳи қораи Ҳинд, сабки ҳиндӣ ва мароҳили инкишофи он, дар таҳияи китобҳои адабиётшиносӣ, забоншиносӣ, фарҳангу мардумшиносӣ, ахлоқ, китобҳои дарсӣ, таърихнигории адабиёти форсии точикӣ, адабиёти форсизабони Ҳиндустон, таърихи афкори фалсафӣ, фарҳангномаҳо, фарҳангти таркиб ва таъбирҳои шоирона, забони ғазал, сабкшиносӣ, рисолаҳои илмӣ, рисолаҳои хатм, магистрӣ ва корҳои курсӣ, таҳияи лексия барои донишҷӯёни факултетҳои филологӣ, курсҳои маҳсуси адабиётшиносӣ, назмшиносӣ, қаломи бадеъ ва маҳфилҳои муҳталифи илмию адабии бахшида ба осори суханварони сабки ҳиндӣ мавриди истифода қарор гиранд.

Асосҳои назариявии таҳқик. Дар диссертатсия дар баробари равишҳои суннатии таҳқик аз усулҳои муосири адабиётшиносӣ низ истифода шудааст. Дар навиштани рисола аз равишҳои назариявии муқоисавӣ-таҳлилий, муқоисавӣ-оморӣ, суратгароӣ (Б. Шкловский, Б. Эйхенбаум), таърихӣ-муқоисавӣ, поэтикаи таърихӣ (Н.А. Веселовский), соҳториву бадеӣ истифода гардида, аз усулҳои таҳқиқотии олимони ватаниву ҳориҷӣ, ба мисли Эдвард Браун, Ян Рипка, Ф.Ю.Алиев, Н.И. Пригарина, М.Л. Рейнер, А.Н. Ардашникова, Забехуллоҳи Сафо, Абдулҳусайнни Зарринқӯб, Шафеии Кадканӣ, Асфари Бобосолор, Алинақии Мунзазӣ, Тавфики Субҳонӣ, Ҷалили Таҷлил, Саиди Парниён Дарёборӣ, Назир Аҳмад, А.Сатторзода,

Ш.З.Суфизода, А.Насриддинов, Б.Мақсудов, Н.Салими, З. А. Фаффорова, У.Юсуфӣ, Н.Нуров ва дигарон истифода-шудааст.

Диссертатсияи Шарипов Ш.Р. ба ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик пурра мувофиқат мекунад ва ба назари ман, ба сифати мушовири илмӣ, таҳқиқи комил ва анҷомёftai илмист.

Ҳамин тавр, кори диссертационии Шарипов Шариф Раҳмонович дар мавзуи “Нақши Зуҳурии Туршезӣ дар такомули ғазали форсии тоҷикии асрҳои XVII-XIX дар шибҳи қораи Ҳинд (Масъалаи таҳаввули навъи шеърӣ)” таҳқиқи комили илмӣ буда, ба талаботи Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба навиштани рисолаҳои докторӣ ҷавобгӯст ва муаллифи он сазовори дарёfti дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 - Адабиёти тоҷик мебошад.

Мушовири илмӣ,

доктори илмҳои филологӣ

e-mail: sufizadeh@gmail.com

Тел.: 907701111

Нишонӣ: шаҳри Душанбе,
хиёбони Рӯдакӣ, 33.

Суфизода

Шодимуҳаммад Зикриёпур

Имзои Суфизода Шодимуҳаммад

Зикриёпурро тасдиқ мекунам:

Сардои шуъбаи кадрҳои

Китобхонаи илмии ба номи

Индира Гандии АМИТ

Мусаввирова Ш.М.

17.10.2023.